

בש"פ 6134/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6134/15

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 4448-05-14 שניתנו ביום 2.8.2015 וביום
7.9.2015 על ידי כב' השופט מ' יועד הכהן

תאריך הישיבה: כ"ה באלול התשע"ה (9.9.2015)

בשם העוררת: עו"ד עילית מידן
בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)
על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' י' הכהן) מיום 2.8.2015 ומיום 7.9.2015, בגדרן הורה בית
המשפט על מעצרו של המשיב בפקוח אלקטרוני בכפוף למגבלות ובטוחות מסוימות.

1. כתב האישום נגד המשיב מחזיק שבעה אישומים ומתואר בו כיצד המשיב ביצע עבירות מין שונות וקשות באחייניותיו הקטנות וכן בחברה של בתו, שאף היא היתה קטינה בעת ביצוע המעשים. מכתב האישום עולה, כי המשיב - ליד שנת 1963 - החל לבצע את עבירות המין בהיותו בן 15 והמשיך לבצען לאורך שנים.

באישום הראשון, יוחסו למשיב עשרות עבירות של אינוס ומעשים מגונים ושתי עבירות של מעשה סדום - והכל בקטינה שטרם מלאו לה 14. באישום זה נטען, כי בסמוך לשנת 1988 ובמשך כשנתיים, ביצע המשיב באחייניתו (בת אחותו) ד' - בת ה-12 - את עבירות המין המיוחסות לו. באישום זה נטען, כי המשיב ניצל הזדמנויות שונות בהן שהה בקרבת ד' כדי לבצע בה את זממו וזאת תוך שהוא גורם לה כאב ומתעלם מבכיה וצעקותיה. המשיב גם הזהיר את ד' לבל תספר על מעשיו.

באישום השני, יוחסו למשיב עשרות עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14. באישום זה נטען, כי בין השנים 1991-1995 ביצע המשיב באחייניתו ה' (בת אחותו), את עבירות המין המיוחסות לו. נאמר, כי המשיב החל לבצע את המעשים, כאשר ה' היתה בת 10.

גם האישום השלישי מייחס למשיב עשרות עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14. באישום זה נטען, כי בעת שהיתה בת 9, החל המשיב לבצע באחייניתו מ.ש (בת אחיו) את עבירות המין המיוחסות לו, תוך שהוא מורה לה לא לספר על כך לאיש ולשמור את הדברים בסוד.

באישום הרביעי, יוחסו למשיב מספר עבירות של מעשה מגונה בקטינה. באישום זה נאמר, כי במספר הזדמנויות בין השנים 2004 - 2006 ביצע המשיב באחייניתו ד.ע (בת אחיו) מעשים מיניים. נאמר, כי המשיב החל לבצע בה את המעשים כאשר ד.ע היתה כבת 11.

באישום החמישי, יוחסו למשיב שלוש עבירות של אינוס, עשרות עבירות של מעשים מגונים ועבירה של ניסיון למעשה סדום - והכל בקטינה שטרם מלאו לה 16. נאמר, כי החל משנת 2003, עת היתה אחייניתו של המשיב נ' (בת אחיו) כבת 10, החל המשיב לבצע בה מעשים מיניים. נאמר, כי המשיב ביצע ב-נ' את עבירות האינוס חרף בכיה ותוך שהוא סוכר את פיה. עוד נאמר, כי במהלך ביצוע אחת העבירות פצע המשיב את נ' באיבר מינה וכי אחיזתו בה גרמה לה לחבלות בזרועה.

האישום השישי מייחס למשיב עבירות של מעשים מגונים שבוצעו ב-א.ח. שהיתה באותה עת חברה של בתו. נאמר, כי החל משנת 2007, עת היתה א.ח. בת 9, ועד לשנת 2009 נהג המשיב לבצע בה מעשים מגונים. נאמר, כי המעשים בוצעו כאשר א.ח. הגיעה לבקר את בתו של המשיב וכן במספר הזדמנויות כאשר הסיע את א.ח. חזרה לביתה.

באישום השביעי יוחסו למשיב עשרות עבירות של מעשים מגונים שבוצעו באחייניתו ר.ש. (בת אחיו). נאמר, כי בהיותה של ר.ש. בת 12 החל המשיב לבצע בה מעשים מגונים, לעיתים בבית משפחתה, וחרף בקשותיה שיחדל ממעשיו וניסיונותיה להימלט ממנו.

הליכי המעצר

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 17.6.2014, ולאחר שהתקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, קיבל בית משפט קמא את הבקשה בציינו, כי המעשים החמורים המיוחסים למשיב מצביעים על מסוכנותו. עוד נאמר, כי במקרים כגון דא קיים חשש מובנה לשיבוש הליכי משפט ועל כן הנטייה היא שלא לשחרר נאשם "לפני שהמתלוננות מסיימות להעיד". בית משפט קמא עמד התסקיר השלילי בעניינו של המשיב, המלמד גם על רמת מסוכנות גבוהה. לבסוף עמד בית משפט קמא על כך שבנסיבות המקרה - ונוכח זהות מרבית המתלוננות - אין מקום לשחרר את המשיב לחלופה שהוצעה: בתוך המשפחה, בבית אחיו ותחת פיקוחו. בהחלטתו, לא שלל בית משפט קמא את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה מתאימה לאחר שהמתלוננות יסיימו להעיד.

3. המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה להותירו במעצר עד תום ההליכים, בין היתר, בטענה כי ההליך העיקרי בעניינו מתעכב. בית משפט קמא הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים בעניינו של המשיב. בתסקיר המשלים שהוגש ביום 14.12.2014 חזר שירות המבחן על הערכתו בדבר מסוכנותו הגבוהה של המשיב וכן ציין כי לא הובאה בפניו חלופת מעצר מוגדרת ועל כן לא בא בהמלצה. ביום 22.1.2015 הוגש תסקיר משלים נוסף, שבו נבחנה אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית קרוב משפחה, אך זה חזר בו בהמשך מהצעתו, בין היתר, בעקבות מחאת בני המשפחה.

ביום 10.5.2015 הוגש תסקיר משלים נוסף, לאחר שהמשיב הציע חלופת מעצר המרוחקת ממקום מגוריהן של המתלוננות. שירות המבחן סבר שהמפקחים שהוצעו אינם מתאימים לשמש מפקחים ובין היתר מסיבה זו, שחרורו של המשיב לחלופה זו לא יפחית את מסוכנותו. שירות המבחן חזר על המלצתו זו בתסקיר מיום 31.5.2015 לאחר שהתקבלו השלמות שונות לבקשתו של בית משפט קמא.

4. ביום 15.7.2015, לאחר כניסתו לתוקף של חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה) התשע"ה-2014 (להלן: חוק הפיקוח האלקטרוני), שהוראותיו שולבו בין היתר בחוק המעצרים, הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים והציע כי אחיו, אשר לא נמצא מתאים על-ידי שירות המבחן בתסקיר הראשון בעניינו, ישמש כמפקח.

בהחלטתו מיום 2.8.2015 הסביר בית משפט קמא, כי כניסתו לתוקף של חוק הפיקוח האלקטרוני אכן מהווה שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בעניינו של המשיב. בית משפט קמא עמד בהחלטתו על האופן בו תנאי השחרור לפי חוק הפיקוח האלקטרוני עשויים להפיג מקצת מהחששות שבעטין הוחלט להותיר את המשיב במעצר. בית משפט קמא

התייחס למפקח המוצע, אחיו של המשיב, אשר נמצא בעבר לא מתאים על-ידי שירות המבחן. נאמר, כי הסיבה בגינה נמצא תחילה שהאח לא מתאים לשמש כמפקח נבעה, בין היתר, מכך שההצעה עלתה בסמוך למעצרו של המשיב ובני משפחתו היו "המומים מנסיבות מעצרו". נאמר, כי ניתן להעריך שמצב בני המשפחה השתנה ועל כן יש מקום לשקול מחדש חלופה זו. בית משפט קמא הסביר כי הוא מודע לכך ששחרורו של המשיב עלול לעורר חשש בקרב המתלוננות, אך הסביר כי חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות המיוחסות למשיב (העבירה המאוחרת ביותר בכתב האישום היא משנת 2009) ושהמתלוננות אינן קטניות עוד. בנסיבות אלה, נקבע, תחושות המתלוננות ביחס לאפשרות שחרורו של המשיב, על אף שיש להן משקל, אינן יכולה להוות שיקול בלעדי או מכריע. נוכח האמור, ונוכח הימשכות ההליכים בעניינו של המשיב, הורה בית משפט קמא על הגשת תסקיר משלים בעניינו, וכן על בחינת אפשרות המשך מעצרו בתנאים של פיקוח אלקטרוני.

5. בהחלטתו מיום 7.9.2015, ולאחר שהתקבל תסקיר משלים בעניינו של המשיב (מיום 1.9.2015), הורה בית משפט קמא על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. בית משפט קמא ציין, כי תסקיר המעצר העדכני בעניינו של המשיב היה חיובי ביחס להמשך מעצרו בתנאים של פיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים נוספים, אף שהערכת שירות המבחן ביחס למסוכנות הנשקפת מן המשיב, נותרה בעינה. בית משפט קמא המשיך ועמד על תכלית חוק הפיקוח האלקטרוני ויישומה בעניינו. נוכח כל האמור קבע בית משפט קמא "כי על אף עוצמת המסוכנות ועל אף קיומו של חשש פוטנציאלי לשיבוש שאין להקל בהם ראש, ניתן להקחות את אותם חששות ברמה סבירה, בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף מפקחים וביטחונות". בית משפט קמא הורה על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאים הבאים: ערבות אישית בסך 100,000 ש"ח של המשיב וכל אחד מהמפקחים וזאת להבטחת תנאי הפיקוח; הפקדה כספית בסך של 50,000 ש"ח מצדו של המשיב; למקום הפיקוח לא ייכנס כל אדם מתחת לגיל 18; איסור יצירת קשר עם עדי התביעה או כל גורם משפחתי, למעט המפקחים; איסור על שימוש בטלפון נייד או נייד וברשת האינטרנט; וצו עיכוב יציאה מהארץ. בית המשפט המחוזי עיכב את שחרור המשיב עד ליום 9.9.2015 בשעה 12:30.

כלפי החלטה זו הוגש הערר דנא.

להשלמת התמונה יצוין, כי בטרם שניתנה החלטת בית משפט קמא - כלפיה הוגש הערר דנא - הוארך מעצרו של המשיב בבית משפט זה, בהסכמה, שלוש פעמים בתשעים יום (בש"פ 6105/15, בש"פ 3091/15 ובש"פ 5097/15).

הערר

6. לטענת העוררת שגה בית משפט קמא משהורה על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, שכן אין בתנאים שהוצבו כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב. העוררת טוענת, כי לפי החלטות בית משפט זה, ובניגוד לקביעת בית משפט קמא, האפשרות למעצרו של אדם בפיקוח אלקטרוני על פי חוק הפיקוח האלקטרוני, אינה מהווה נסיבה המצדיקה עיון מחדש בהחלטה למעצר עד תום ההליכים. לטענת העוררת, בהחלטות קודמות עמד בית משפט קמא על החשש המובנה הכרוך בשהייתו של המשיב במעצר בביתם של בני משפחה, ולטענתה, חשש זה עומד בעינו גם אם המשיב יהיה תחת פיקוח אלקטרוני. בפרט, לטענת העוררת, כאשר בכל תסקיריו, שירות המבחן הקפיד לחזור ולהדגיש

את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. עוד טוענת העוררת, כי לא היה מקום לשקול בגדרה של ההחלטה בבקשה לעיון חוזר את הימשכות ההליכים בעניינו של המשיב, שכן על עניין זה להיבחן על-ידי בית המשפט העליון במסגרת דיון לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. לבסוף, טוענת העוררת, כי בית משפט קמא לא העניק את המשקל הראוי לפגיעה האפשרית בשלומן הנפשי של המתלוננות אם ישוחרר המשיב. בהקשר זה מדגישה העוררת, כי ישנן מתלוננות שטרם העידו.

הדיון (הראשון) בערר - 9.9.215

7. בפתח הדיון הובהר, כי האח שאושר לשמש כמפקח אינו אביהן של מי מהמתלוננות. בדיון בפני חזרה באת כוח העוררת, עו"ד מידן, על עיקרי הערר. עו"ד מידן הדגישה, כי בנסיבות, לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב באמצעות איזוק אלקטרוני, וכי הדברים מקבלים משנה תוקף בעניינו שעה ששתי מתלוננות, שעניינן נכלל בכתב האישום, טרם העידו, וצפויות להעיד גם ארבע מתלוננות נוספות שעניינן התיישן לצורך הוכחת של עדות שיטה. עו"ד מידן חזרה על הטענה, כי לא היה מקום לשקול בגדר הבקשה לעיון חוזר את הימשכות ההליכים, אך בצד זאת הדגישה כי המשפט מתקדם, וכי נקבעו ארבעה ימי דיונים לחודשים אוקטובר עד דצמבר. עו"ד מידן עמדה גם על הבעייתיות הכרוכה, להשקפתה, בקביעה כי אחי המשיב ישמש כמפקח בהתחשב בעובדה ששירות המבחן שלל בעבר אפשרות זו.

8. בא כוח המשיב, עו"ד עירוני, שלל את האפשרות כי המשיב עלול לשבש הליכים אם ישוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני וכן שלל את טענת מסוכנותו של המשיב כלפי המתלוננות. לטענת עו"ד עירוני, המתלוננות הן שחותרות למגע עם גורמים הקשורים במשיב - כך, למשל, הן הניאו קרוב משפחה של המשיב מהצעתו לשמש כמפקח. הובהר, כי משפחת המשיב חצויה בין התומכים במשיב לבין המצדדים במתלוננות, וכי בין "המחנות" שורר נתק מוחלט, כך שאין מקום לחשש כי ייווצר קשר כלשהו בין המשיב לבין המתלוננות. עו"ד עירוני עמד גם על הקשיים שחוזה המשיב במעצר.

בתום הדיון הארכתי את מעצר המשיב עד למתן החלטה בערר.

הדיון (השני) בערר - 10.9.2015

9. לאחר הדיון הראשון בערר הגישה העוררת "בקשה דחופה לקביעת דיון". בבקשה נאמר כי לידי העוררת הגיע, לאחר הדיון הראשון בערר, מידע חסוי הרלבנטי לעניין מעצרו של המשיב. בדיון שנערך ביום 10.9.2015 הבהירה באת כוח העוררת, כי אין מדובר במידע הנוגע לאישומים המיוחסים למשיב. עיינתי, בהסכמת בא כוח המשיב, בחומר החסוי, אשר הוחזר לידיה הנאמנות של באת כוח העוררת, באופן שתוכל להציגו לבית המשפט בעתיד אם הדבר יידרש. אבהיר, כי כפי שטענה העוררת, אין מדובר בחומר הנוגע לאישומים המיוחסים למשיב אלא במידע הרלוונטי לעילות המעצר ובחינת החלופה.

דיון והכרעה

10. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בחומר החסוי שהוצג לי במעמד צד אחד בדיון ביום 10.9.2015, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל וזאת בראש ובראשונה בשל המסוכנות הנשקפת מן המשיב. להחלטה זו הייתי מגיע גם ללא האמור בחומר החסוי.

מסוכנותו המשמעותית של המשיב נלמדת ממספר מקורות. תחילה אזכיר, כי בשורה של תסקירי מעצר עמד שירות המבחן על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב. ראוי להבהיר, כי מסקנתו של שירות המבחן בעניין זה לא התבססה אך על כך שהמשיב מכחיש את המעשים המיוחסים לו, אלא גם על התרשמותו כי במקרים מסוימים המשיב נוטה לטשטש את הגבול בין מותר לבין אסור. מסוכנות המשיב נלמדת גם מאופי האישומים המיוחסים לו בכתב האישום, מאורך התקופה שבה מעשים אלה בוצעו לכאורה, מריבוי המתלוננות והתעוזה שהפגין המשיב בביצוע העבירות. ראוי להזכיר בהקשר זה, כי מכתב האישום עולה שהמשיב ביצע את עבירות המין המיוחסות לו לאורך שנים רבות, וזאת בשבע מתלוננות שונות. בכתב האישום מיוחסות למשיב עבירות מין קשות, חלקן בדרגת החומרה הגבוהה ביותר. כמו כן, בכתב האישום נאמר, כי המשיב ביצע חלק מן העבירות המיוחסות לו בביתן של המתלוננות, כאשר בני משפחה נוספים נוכחים בבית. מעבר למסוכנות הנלמדת מנתון זה, יש בו גם לחזק את התחושה שהמשיב אינו מסוגל לשלוט בדחפיו. לבסוף יצוין בהקשר זה, כי על-פי המיוחס לו בכתב האישום, המשיב ניצל, לא פעם, את האמון שניתן בו כדי לבצע את המעשים המיוחסים לו. כך, למשל, כאשר התבקש להסיע את חברתה של בתו, א.ח, חזרה לבית הוריה, או במקרים אחרים בהם על פני הדברים הוא אמור היה דווקא לשמור על אחינותיו. מכאן, שהעבירות המיוחסות למשיב, ריבוי, ואופן ביצוען מלמדים על המסוכנות המשמעותית הנשקפת ממנו ועל חוסר האפשרות ליתן בו אמון. לבסוף, וכפי שאפרט בהמשך, החומר שהוצג בפניי במעמד צד אחד בדיון השני (ביום 10.9.2015) מלמד אף הוא על רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב ועל הקושי הממשי ליתן בו אמון.

יצוין, כי בית משפט קמא עמד אף הוא במספר הזדמנויות על המסוכנות המשמעותית הנשקפת מן המשיב. כך, למשל, בהחלטתו על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, חזר בית משפט קמא על קביעתו כי "המעשים המיוחסים למשיב הם חמורים ומצביעים על מסוכנות מובהקת בדגש על מסוכנות כלפי קטינים". ואף אם בית משפט קמא לא שלל בהחלטותיו אפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר, הוא עמד על כך שאין מקום לעשות כן כל עוד המתלוננות טרם סיימו להעיד.

11. מעיון בהחלטת בית משפט קמא בדבר המשך מעצרו של המבקש בתנאים של פיקוח אלקטרוני עולה, כי שני נתונים שיש בהם, לעמדתו, כדי לשנות את מערך השיקולים עמדו ביסוד החלטתו של בית משפט קמא: חלופה הזמן וכניסתו לתוקף של חוק פיקוח אלקטרוני.

באשר לחלופה הזמן, בלי להיכנס לדיון שהתעורר בשאלה אם היה מקום ליתן לנתון זה משקל בגדר בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, אציין כי בכל מקרה נתון זה אינו חזות הכל. אכן, המשיב עצור כבר פרק זמן ממושך וההליך העיקרי לא התקדם עד כה בקצב משביע רצון. עם זאת, ואף שלעיתים שהייה ממושכת במעצר עשויה להשפיע על הערכת מסוכנותו של נאשם, ספק אם בענייננו יש בנתון זה לבדו כדי להקהות את מסוכנותו "הכללית" של המשיב ואת מסוכנותו כלפי המתלוננות בפרט.

באשר לכניסתו לתוקף של חוק הפיקוח האלקטרוני: לאחרונה עמד בית משפט זה, מפי השופטת ע' ברון, על נפקותו של חוק זה ביחס להליכים השונים בענייני מעצרים (בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.8.2015), להלן: עניין פלוני). בהחלטה זו הודגש כי אין בחוק "כדי לייתר את בחינת מסוכנותו של המשיב" וכך הוסברו הדברים:

"פיקוח אלקטרוני אינו נוסחת פלא שיש בה כשלעצמה משום מענה למי שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה לציבור ולקורבנות העבירה בנסיבות המקרה. הבדיקה אם בכל זאת יש לסטות מהכלל בדבר מעצר מאחורי סורג ובריה לגבי מי שלא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות שחרורו לחלופת מעצר, תיעשה על רקע מכלול של שיקולים ובראשם מסוכנותו של הנאשם. מבחינה זו, חוק הפיקוח האלקטרוני לא שינה סדרי בראשית – אף שמסתמן שטענה ממין זה שבה ועולה לפני בתי המשפט מאז כניסתו של החוק לתוקף. לשון אחר, גם לאחר השינוי התחיקתי בית משפט לא יורה על השמתו של נאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, שמטבעו הוא כלי מוגבל – אלא אם כן שוכנע שדי בו, בצירוף תנאים מגבילים אחרים, כדי להשיג את תכלית המעצר; וזאת בהינתן העובדה שמן הבחינה 'הטכנית', האיזוק האלקטרוני נותר כשהיה" (שם, פסקה 12).

בנסיבות אלה, ונוכח הדברים הברורים שנאמרו בהקשר דומה בעניין פלוני, להם אני מצטרף, על בית המשפט לבחון אם יש בתנאים של פיקוח אלקטרוני, ובצירופם של התנאים המגבילים הנוספים, כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב. העובדה שעתה מדובר על "מעצר בפיקוח אלקטרוני", בעוד שבעבר התייחסנו ל"שחרור למעצר בית באיזוק אלקטרוני", נושאת עמה משמעויות משפטיות שונות, אך התנאים הפיזיים של החלופה המדוברת נותרו, ככלל, כשהיו. מי שלא נמצא מתאים לחלופת מעצר הכוללת מעצר בית באיזוק אלקטרוני, ספק אם יימצא מתאים למעצר בפיקוח אלקטרוני, רק בשל שינוי הבסיס הנורמטיבי והשינוי הטרימינולוגי. השינוי הנורמטיבי מחייב בראש ובראשונה התייחסות שונה לנפקויות שיש לייחס לצורה זו של מעצר, שהן שונות מהנפקויות שהיה נהוג לייחס לשחרור למעצר בית באיזוק אלקטרוני (כגון הנפקות שיש למשך השהות בפיקוח אלקטרוני, שלאחר זמן מסוים מחייבת אישור של בית משפט זה). ואולם, מהותו בעולם המציאות של המכשיר בו אנו עוסקים, כחלופה "קלה" יותר ופוגעת פחות לעומת מעצר בבית הכלא, לא השתנתה. כפי שהובהר לעיל, נקודת המוצא בענייננו היא, שמן המשיב נשקפת מסוכנות משמעותית, בפרט כלפי המתלוננות. בבקשותיו השונות של המשיב לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים, לא הובאו נתונים או טענות בעלות משקל שיש בהם ללמד על כך שמסוכנות המשיב פחתה משמעותית בתקופת מעצרו, למעט הטענה של חלוף הזמן, שכאמור לעיל, אין בה כדי ללמד, לפחות בשלב זה, על הפחתה משמעותית במסוכנותו של המשיב. מנגד, החומר שהוצג בפניי במעמד צד אחד מחזק את ההתרשמות כי מסוכנותו של המשיב בעינה עומדת.

זאת ועוד, נזכיר כי מכתב האישום מצטייר המשיב כמי שהתקשה לעמוד בדחפיו ואשר הפר את האמון שנתנו בו בני משפחה וחברים כאשר הפקידו בידיו את היקר להם מכל – בנותיהם הצעירות. בנסיבות אלה, וכאשר מלכתחילה שירות המבחן סבר שאחי המשיב לא מתאים לשמש כמפקח מסיבות שונות, ספק אם ניתן ליתן במשיב אמון שיכבד את התנאים המגבילים שיוטלו עליו. דומה כי דברים אלה מקבלים משנה תוקף נוכח הסיטואציה המשפחתית המורכבת הקיימת בתיק זה: כתב האישום מגולל מסכת עבירות מין שביצע המשיב באחייניותיו. המשיב ביקש, כי המשך מעצרו בתנאים של איזוק אלקטרוני יהיה בבית אחיו וכי אח זה ואחים נוספים ישמשו כמפקחים, כל זאת כאשר גילוי הפרשה הביא לקרע במשפחה שבמסגרתו בן משפחה שהסכים תחילה לשמש כמפקח על המשיב חזר בו מהצעתו. בנסיבות אלה, דומה כי יש קושי לקבוע שהמשך מעצרו של המשיב בתנאים של איזוק אלקטרוני ישיג את תכלית המעצר. הדברים

אינם אמורים אך ביחס למסוכנות המשיב ולהישנות התנהגותו חסרת העכבות והגבולות אלא גם בשל החשש שהמשיב ינסה לשבש מהלכי משפט, בפרט כאשר טרם הסתיימה העדתן של כל המתלוננות.

12. סוף דבר. הבקשה מתקבלת. החלטתו של בית משפט קמא בעניין המשך מעצרו של המשיב בתנאים של פיקוח אלקטרוני, מבוטלת, ותעמוד בתוקפה ההחלטה על מעצר המשיב.

13. בתום הדיון מיום 10.9.2015 ביקשתי הבהרות לעניין איסור פרסום שם המשיב. ב"כ העוררת הודיעה כי בבית המשפט המחוזי מתנהל הדיון בדלתיים סגורות. במצב זה, ובהעדר החלטה אחרת, אין לפרסם את שם המשיב. אני רואה מניעה בפרסום ההחלטה, שכן אין בה פרטים שעלולים לחשוף את זהות המתלוננות או המשיב.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ו (17.9.2015).

ש ו פ ט